

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ- ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ v - 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ , ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ- ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਕੈਦ ਖੇਸਲਾ ਜੇ. ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਸ਼, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 403, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤ ਵਿਨਿਯਮਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਆਦਰ.

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ
ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.
ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1953 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਨੰਬਰ-14

1954

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3— Sept., 24th
ਪਾਰਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ: ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ■ ਕੇਸ ਦੀ ਇਸਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ
ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ—ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ—ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ
ਲਿਖਣਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ, ਧਮਕੀਆਂ ਸਮੇਤ—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ
ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ—ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਡਿਊਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬੀ.ਆਰ. ਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਬੀਆਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੀਆਰ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ 4 ਡਿੱਤਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੀਆਰ ਫਿਰ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਭੇਜਿਆ: -

ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਬਚਕਾਨਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਡੀਐਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂ?

ਜਿਲਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਬੀ.ਆਰ. ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਆਰ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਯੂਡੀਚਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਬਚਕਾਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਧਮਕੀਆਂ ਨਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਖਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸੈਲਾਨੀ ਹੈ।¹

ਬੀਪੀ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਚੋਪੜਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 414-ਐਸ, ਮਿਤੀ 13 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਡਾਕਟਰ - ਭਗਤ ਰਾਮ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਹਿਗਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਮਤ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ।

ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ Kapur, J. ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸ੍ਰੀ ਸੁਮਤ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਗਈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਕਾਰਡ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿੱਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਜ਼ਿਟਿੰਗ ਕਾਰਡ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਚ 'ਤੇ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਉਕਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਉਸ (ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ) ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੇਸ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ ਨੇ "ਬੱਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ"। ਫਿਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਝਾੜਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ ਫਿਰ ਚੁੱਪ ਕਰ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ।

ਫਿਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ- ਤੋਂ

ਡਾ: ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ, ਵਰਲਡ
ਟੂਰਿਸਟ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਅਖਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਚਾਹ
ਕੋਰੀਆ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, 31-10-53।

ਰਾਜ ਵੀ. ਭਗਤ ਰਾਮ <u>ਸਹਿਗਲ</u> ਕਪੂਰ, ਜੇ.	ਸ੍ਰੀ ਐਸਪੀ ਜੈਨ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਤਹਾਡਾ ਰਵੱਈਆ ਸੀ ਅਤਿਅੰਤ ਨਿਗਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ- ਕੌਮ ਸੀ ਐਸਪੀ ਜੈਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਹਾਡੀ ਸਲਾਹ. ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਬਚਕਾਨਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰੋਗੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂ ਤੁਹਾਡਾ,	ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।
--	---	--

ਐੱਸ.ਡੀ. ਬੀ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ,
(ਡਾ. ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ),
ਪ੍ਰਧਾਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਖਬਾਰ
ਐਸੇਸੀਏਸ਼ਨ।

31-10-53.

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਅੱਗੇ ਮਾਮਲਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 10 ਜੁਲਾਈ 1954 ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਜੇ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ, 27 ਅਗਸਤ 1954 ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ 26 ਅਗਸਤ ਦੀ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ

ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਮੈਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਜੰਗੀ ਰੈਂਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 2,000 ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਿਆ-

The State
v.
Bhagat Ram
Sehgal.

“ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 10477 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ, ਮਿਤੀ

Kapur, J.

30 ਅਗਸਤ 1954।

2. ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾ. ਭਗਤ ਰਾਮ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਰੰਟ ਬੰਦ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਅਤੇ 88 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 20 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਵਾਈ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1953 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਨਸੀਹਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਲਟ

The State ਉਸ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਪਰ ਇਹ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ
 Bhagat Ram ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ
 Sehgal. ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਰਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ
 Kapur, J. ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ
 ਸਥਾਪਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੋਵੇ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪੇਸਟ ਕਾਰਡ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਪੇਸਟ ਕਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ-

C. Q. ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸਟ ਕਾਰਡ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ?

A. ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ।

C. Q. ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸਟ ਕਾਰਡ ਨਿੱਜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਏਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੈ।

C. Q. ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੇਸਟ ਕਾਰਡ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੰਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 'ਪਰਸਨਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ' ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ?

A. ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਐਡ ਡਰੈੱਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣਾ ਪਿਆ, ਮੈਨੂੰ

'ਪਰਸਨਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ' ਲਿਖਣਾ ਪਿਆ।

CQ ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?

A. ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੰਨਾ ਗਰਮ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

C. Q. ਕੀ ਇਹ ਗੁੱਸੇ ਕਾਰਨ ਸੀ?

A. ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਾਂ।"

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ' - ਇੱਕ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਕੈਪਟਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ⁸ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਮਾਜਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਵੈਦਿਕ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸੀ। ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਾ ਲੈਂਦਾ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ (ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ) ਬਚਕਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ"। .

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ - ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਚੱਲਣ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਧਮਕੀ ਦੇਣਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਵੈ-ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬਚਕਾਨਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਧਮਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਰ ਜਾਂ ਪੱਖ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਹ, ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸੈਲਾਨੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੋਸਟ ਕਾਰਡ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

The State
v.
Bhagat Ram
Sehgal.
Kapur, J.

ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਸਜ਼ਾ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। 500 ਰੁਪਏ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੈਸੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 50.

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

1954

ਫਾਲਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

Sept. 27th

ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ ਬਹਾਦੁਰ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ -
ਪੱਤਰਕਾਰ

v.

ਸ਼੍ਰੀ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸੇਠ, - ਜਵਾਬਦੇਹ। 1954 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 200

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ 111) ਸੈਕਸ਼ਨ 13—'ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ', ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਰਟੀਕਲ 227—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ 115 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੇਲਡ, ਉਸ ਸ਼ਬਦ "ਲੋੜੀਂਦਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਲੋੜਾਂ" ਜਾਂ "ਵਾਜ਼ਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜਾਂ" ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰੇਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰੇਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) (ਏ) (ii) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਜੇਕਰ

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਉਹੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਇਤ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਤਹਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Deepak Kataria, Translator.